

**PIETARIN JÄRJESTÖN KONFERENSSISSA
LOKAKUUN 8 p:nä PIDETTÄVÄN SELOSTUKSEN
SEKÄ PÄÄTÖSLAUSELMAN JA
PUOLUEEN EDUSTAJAKOKOUKSEEN VALITUILLE
ANNETTAVIEN EVÄSTYSTEN TEESIT ³⁶**

KYSYMYS PUOLUEEN OSALLISTUMISESTA ESIPARLAMENTTIIN

1) Puolueemme osallistuminen „esiparlamenttiin” eli „Demokraattiseen neuvostoon” eli „Tasavallanneuvostoon” on selvä virhe ja perääntymistä proletaariselta vallankumoukselliselta tieltä.

2) Objektiivinen tilanne on sellainen, että maassa kehityy epäilemättä vallankumous Kerenskin bonapartistihallitusta vastaan (talonpoikaiskapina, voimistuva tyytymättömyys ja suurenevat selkkaukset hallituksen kanssa sotäväessä ja kansallisten ryhmien keskuudessa, selkkaukset rautatieläisten ja postivirkailijain kanssa, sovittelijamenshevikien ja eserrien täydellinen haaksirikko vaaleissa y.m.).

Kun vallankumouksen näin kasvaessa mennään väärennettyyn parlamenttiin, joka on koottu kieroin keinoin kansan pettamiseksi, niin se merkitsee tämän petoksen helpottamista, vallankumouksen valmistelun *vaikeuttamista*, kansan huomion ja puolueen voimien vetämistä pois ajankohtaisesta tehtävästä — taistelusta vallan valtaamiseksi ja hallituksen kukistamiseksi.

3) Puolueen edustajakokouksen pitää sen vuoksi kutsua puolueemme jäsenet pois esiparlamentista, julistaa se boikotin alaiseksi, kehottaa kansaa valmistamaan voimiaan tämän tsereteliläisen „Bulyginin Duuman” hajottamiseen.

TUNNUKSESTA „KAIKKI VALTA NEUVOSTOILLE”

1. Kaikki bolshevikien puolen vuoden aikana suorittama työ vallankumouksessa, koko se arvostelu, jonka he ovat kohdistaneet menshevikkeihin ja eseriin „sovitte-

lusta" ja siitä, että nämä puolueet ovat muuttaneet Neuvostot juttutuviksi, vaatii bolshevikkeja noudattamaan tätä tunnusta tunnollisesti, marxilaisen johdonmukaisesti. Valittavasti puolueen yläportaissa on havaittavissa hoipertelua, ikään kuin valtataistelun „pelkoa”, pyrkimystä korvata tämä taistelu päätöslauselmilla, vastalauseilla ja edustajakokouksilla.

2. Molempien vallankumousten, niin vuoden 1905 kuin myös vuoden 1917 vallankumouksen koko kokemuksesta samoin kuin bolshevikkipuolueen kaikista päätöksistä, kaikista sen poliittisista lausunnoista monien vuosien ajalta seuraa se johtopäätös, että työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvosto on reaalinen vain kapinaelimenä, vain vallankumouksellisen vallan elimenä. Tämän tehtävän ulkopuolella Neuvostot ovat tyhjänpäiväinen kapine, mikä aiheuttaa kiertämättömästi apatiaa, välinpitämättömyyttä ja pettymystä joukoissa, jotka ovat aivan oikeutetusti kylästyneet päätöslauselmien ja vastalauseiden loputtomiin toistelemissiin.

3. Varsinkin nyt, kun maassa leviää talonpoikaiskapina, jota Kerenski tukahduttaa valikoitujen sotajoukkojen avulla, kun yksinpä sotilaallisissa toimenpiteissä maaseudulla piilee se ilmeinen vaara, että Perustavan kokouksen vaalit toimitetaan kieroin konstein ja väärentäen, kun Saksassa on menty niin pitkälle, että laivastossa on puhjennut kapina, nyt bolshevikien kieltäytyminen Neuvostojen muuttamisesta kapinaelimeksi olisi sekä talonpoikien että kansainvälisen sosialistisen vallankumouksen asian pettämistä.

4. Vallan ottaminen Neuvostojen käsiin merkitsee menestyksellisen kapinan suorittamista. Sen vuoksi puolueen kaikki parhaat voimat on lähetettävä tehtaisiin ja kasarmeihin, jotta joukoille tehtaisiin selväksi niiden tehtävä ja jotta niiden mielialan oikean huomioinnin perusteella voitaisiin valita oikea hetki Kerenskin hallituksen kukistamiseksi.

Tämän tehtävän yhdistäminen välttämättä Neuvostojen edustajakokoukseen, sen alistaminen tälle edustajakokoukselle merkitsee, että *leikitään kapinaa* osoittaen jo edeltäkäsinkin sen päivämäärä, helpottaen hallitukselle sotajoukkojen varaamista, saattaen joukot pois tolalta sellaisella harhaluulolla, että Neuvostojen edustajakokouksen „pää-

töslauselmalla" voidaan ratkaista kysymys, jonka pystyy ratkaisemaan vain kapinaan noussut proletariaatti voimallaan.

5. On taisteltava perustuslaillisuusilluutioita ja Neuvostojen edustajakokoukseen asetettuja toiveita vastaan, on luovuttava siitä ennakkoluulosta, että pitää välttämättä „odottaa” edustajakokousta, on keskitettävä kaikki voimat kapinan kiertämättömyyden selittämiseen joukoille ja kapinan valmisteluun. Jos bolshevikit, joilla on hallussaan molemmat pääkaupunkien Neuvostot, kieltäytyisivät tästä tehtävästä ja tyytyisivät siihen, että Kerenskin hallitus kutuu koolle Perustavan kokouksen (t.s. väärentää Perustavan kokouksen), niin he muuttaisivat „valta Neuvostoille” tunnuksensa propagoinnin tyhjämpäiväiseksi sanahelinäksi ja häpäisisivät itsensä poliittisesti vallankumouksellisen proletariaatin puolueena.

6. Tämä on erikoisen paikallaan nyt, kun Moskovassa toimitetuissa vaaleissa bolshevikit ovat saaneet 49½ prosenttia äänistä ja kun eittämätön enemmistö koko maassa kannattaa bolshevikkeja, joita vasemmistoeserrät tukevat, mikä tuki on ilmennyt jo kauan elämässä.

**HUOMAUTUS PÄÄTÖSLAUSELMAAN TUNNUKSESTA
„VALTA NEUVOSTOILLE”**

Voidaan jättää julkaisematta osa teesejä tunnuksesta „valta Neuvostoille”, mutta jos kieltäydytään käsittelemästä puolueessa ja tekemästä joukoille selväksi sellaisia mitä ajankohtaisimpia ja tärkeimpiä kysymyksiä, joiden käsittelemiseen ei ole täydellistä painovapautta tai joita ei voida paljastaa vihollisille, niin tämä merkitsee sitä, että puolue kadottaa yhteytensä proletariaatin etujoukkoon.

*Kirjoitettu syyskuun 29 ja lokakuun 4
(lokakuun 12 ja 17) päivän välisenä
aikana 1917*

*Julkaistu ensi kerran v. 1921
N. Leninin (V. Uljanovin)
Kootuissa teoksissa, XIV osa, 11 nidos*

*Julkaistaan
konekirjoitusjäljennöksen mukaan*